

DANK ZIJ GOEDE BEWAKING

De terugkeer van de grote stern in 1971 op Texel's schorren

Door Wim Mooijman

Op Texel, ten zuiden van De Cocksdorp liggen buiten de dijk van de in 1846 drooggelegde polder De Eendracht, De Schorren; een prachtig kweldergebied doorsneden door talrijke krek en geulen, waar vóór zich bij laag water het donkere waddegebied uitstrekt. De typische schorrenflora is hier met al zijn vertegenwoordigers aanwezig. Maar De Schorren zijn vooral van betekenis als verblijfplaats van wad- en watervogels. Ook al ben je voor de zoveelste keer op Texel, wie eenmaal voet heeft gezet in dat natuurreservaat keert er telkens terug. Slechts met toestemming van de Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland kan men er een bezoek brengen. Dat hebben we dit jaar ook weer gedaan in de maand juni, dus volop broedtijd van de kokmeeuwen, visdiefjes, kluten, scholeksters, Noordse sterns en eidereenden. Zo gingen we op een middag met de opzichter van Natuurmonumenten op Texel, onze vriend C. Boot, dan weer op stap.

Al voortwandeland door deze oase van rust geniet je dan rondom van het schone uitzicht. Dat is aan de ene zijde het vruchtbare Texelse polderland en aan de andere kant overzie je het uitgestrekte waddegebied met aan de voet van de dijk de Schorren.

De Schorren, Texel

Foto: Wim Mooijman

We zien rosse grutto's, bonte strandlopers, kanoetstrandlopers, steenlopers, groenpootruiters en bontbekplevieren. Aan de uiterste rand van de schorren, aan de waterlijn, ontdekken we een lange witte streep. Door de kijker zien we dat het een troep lepelaars is. We tellen er achtenveertig. Waarschijnlijk zijn het de lepelaars van De Muy of De Geul die hier komen fourageren. Ook strijken er twee aalscholvers neer, ze staan een ogenblik met breed uitgespreide vleugels te zonnen.

Al gauw ontdekken we het eerste nest — een nest met drie eieren van het visdiefje. Verder dwalend en rondom ons heen kijkend ontdekken we nu talloze nesten. Een dichte wolk van zwartgekopte vogels gaat krijsend de lucht in. Ieder jaar komen deze kokmeeuwen hier tot broeden en dat zijn er dan zo'n slordige 10.000 paren. Zij maken een kabaal als een oordeel en elk ogenblik verwacht je dat zo'n zwartkop in blinde woede op je neer zal storten; rakelings schieten ze langs ons heen. We bewonderen er de sierlijke kluten met hun lange omhoog gebogen snavels, heen en weer maaiend in het water en de modder van een ondiep plasje, op zoek naar voedsel. Verderop naar de waterkant stonden we gebogen over het nest van een Noordse stern.

Doch het meest verrassende element tijdens deze tocht vormde toch wel opeens die luidruchtige roep van de grote stern, starrietstarriet!!!

Vriend Boot kon als verrassing en met trots meede!en dat de grote stern hier dit jaar weer tot broeden is gekomen. Zestig nesten werden er geteld. Vroeger jaren broedde deze sternsoort er met duizenden paren. Hun aantal ging echter elk jaar achteruit. In 1962 zag men er voor het laatst hun nesten — vijfhonderd. Dat ze thans weer terug zijn gekomen is naast andere factoren, zonder twijfel te danken aan de strenge bewaking en afsluiting waarvoor Natuurmonumenten zorg draagt. Verheugd over de terugkeer van deze sierlijke vogels verlieten wij dit heerlijke vogeloord.

• *Wim Mooijman, Groen van Prinstererstraat 40, Utrecht*

LITTERATUUR:

Dijksen, A. J. & L. J., Chr. van Orden (1967): De vogels van Texel.

Volgens het „Waddenbulletin“ jrg. 7-nr. 1-pag. 1 broedden er op de schorren achter de Eendrachtspolder: 71 broedparen van de grote stern, 20 paren Noordse stern, 150 paren visdiefje, 5 paren dwergstern.